

Ústavní soud ke lhůtě pro vyměření daně

Ústavní soud (ÚS) se v rozsudku I.ÚS 1611/07 ze dne 2. 12. 2008 vyslovil kromě jiného k § 47 zákona o správě daní a poplatků. Jeho výklad je odlišný od dosavadního výkladu Nejvyššího správního soudu (NSS). Dobrou zprávou je, že výklad ÚS je pro poplatníky daně příznivější.

Lhůta pro vyměření/doměření daně

Ustanovení § 47 zákona o správě daní a poplatků upravuje prekluzivní lhůtu pro vyměření či doměření daně. Jejím marným uplynutím právo daň vyměřit či doměřit zaniká. Citace ustanovení § 47:

(1) Pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nelze daň vyměřit ani doměřit či přiznat nárok na daňový odpočet po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání nebo hlášení nebo v němž vznikla daňová povinnost, aniž by zde současně byla povinnost daňové přiznání nebo hlášení podat.

(2) Byl-li před uplynutím této lhůty učiněn úkon směřující k vyměření daně nebo jejímu dodatečnému stanovení, běží tříletá lhůta znovu od konce roku, v němž byl daňový subjekt o tomto úkonu zpraven.

Výklad NSS

Ustanovením stanovenou lhůtu NSS doposud vykládal tak, že správce daně je oprávněn prověřovat splnění povinnosti ze strany daňového subjektu, např. podání daňového přiznání, teprve po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání daňového přiznání. U daně z příjmů končí lhůta pro podání přiznání podle § 40 odst. 3 zákona, o daních z příjmů, tří, popř. šest měsíců po skončení zdaňovacího období. Až po skončení lhůty pro podání přiznání je správce daně oprávněn daň vyměřit. Lhůta pro splnění povinnosti daňového subjektu by měla být odpovídajícím způsobem aplikována i na oprávnění správce daně. Podle NSS není přijatelný výklad, že lze započít běh prekluzivní lhůty pro vyměření či doměření daně před koncem lhůty pro podání daňového přiznání.

Lhůta pro vyměření daně se podle ustáleného právního názoru NSS počítá až od konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost podat daňové přiznání. Jiný výklad by podle názoru NSS vedl k tomu, že by daňový subjekt mohl být vyzván k podání daňového přiznání před koncem lhůty pro jeho podání.

Fakta případu

V souzeném případě šlo o příjem z prodeje bytu ve vlastnictví fyzické osoby, ke kterému došlo 20. 1. 1998. Byt byl nabyt smlouvou o převodu družstevního bytu do jejího vlastnictví dne 20. 6. 1997. Dne 20. 11. 2002 převzala výzvu k podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 1998.

V následném řízení před správcem daně i před soudem argumentovala mj. tím, že tříletá lhůta pro vyměření daně uplynula dne 31. 12. 2001. Správce daně a následně pak i soudy trvaly na tom, že původní lhůta pro vyměření a doměření daně uplynula teprve dne 31. 12. 2002. Výzva správce daně byla podle jejich názoru doručena před prekluzí práva na vyměření daně.

Výklad ÚS

ÚS se neztotožnil s výkladem, podle kterého je skutečností rozhodnou pro začátek běhu tříleté prekluzivní lhůty „konec zdaňovacího období, v kterém vznikla povinnost podat daňové přiznání“. Považuje jej za rozšiřující. Vede podle něj k tomu, že

výslovná tříletá lhůta je prodloužena na lhůtu čtyřletou.

NSS se složitým výkladem snaží předejít tomu, aby byla lhůta pro vyměření či doměření daně počítána jinak než od konce lhůty pro podání přiznání, neboť do té doby nemůže správce daně činit kroky k jejímu vyměření.

Podle názoru ÚS však vede tento výklad NSS k neopodstatněnému prodloužení jasně stanovené tříleté lhůty na lhůtu čtyřletou. Výsledkem je prodloužení nejistoty daňového subjektu. Přitom již k poslednímu dni zdaňovacího období je zřejmé, zda příjmy za kalendářní rok překročily zákonem určenou hranici, při jejímž překonání vzniká povinnost podat daňové přiznání.

ÚS konstatuje na základě ústavních limitů, že lhůtu k vyměření daně nelze prodloužovat bez racionálního vysvětlení důvodů, proč nebyla věc vyřízena v základní tříleté lhůtě. Účelem tříleté propadné lhůty je nastolení právní jistoty o tom, kolik má být na dani zapláceno.

ÚS v rozsudku odmítl postup správce daně, který učinil první krok k vyměření daně z příjmů fyzických osob za prodej bytu v roce 1998 teprve v roce 2002. Důvodem je skutečnost, že prekluzivní lhůta pro vyměření daně podle jeho názoru skončila 31. 12. 2001, tj. do

(Pokračování na stránce 2)

DAŇOVÝ KALENDAŘ BŘEZEN

2. 3.

Daň z příjmů: odvod částek zajištění daně za leden 2009

Daň z příjmů: podání vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za zdaňovací období 2008

Daň z příjmů: odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za leden 2009

9. 3.

Pojistné: splatnost zálohy na pojistné na zdravotní pojištění OSVČ za únor 2009

12. 3.

Spotřební daň: splatnost daně za leden 2009 (mimo spotřební daň z lihu)

KRÁTCE

Dřívější vracení nadměrných odpočtů DPH

Ministerstvo financí vydalo pokyn daňové správě, aby začala s dřívějším vracením nadměrných odpočtů DPH. Podmínkou je podání daňového přiznání elektronicky a skutečnost, že finanční úřad nebude mít pochybnosti o správnosti údajů v daňovém přiznání.

V takovém případě se lhůta pro vrácení přeplatku zkrátí z 30 na 15 dní.

„Jedná se o významný nástroj podpory podnikatelů a podniků, který jim umožní dřívější přístup k hotovostním prostředkům,“ uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. „Podporíme tím také větší využívání elektronické komunikace s úřady,“ dodal ministr.

Česká daňová správa změnila technické řešení podávání daňového přiznání u DPH prostřednictvím internetu. Zatímco v minulosti bylo nutné do počítače uživatele nainstalovat potřebnou aplikaci, nyní dochází ke zpracování daňového přiznání u DPH na serveru ministerstva financí, což výrazně snižuje technické nároky na počítače uživatele a umožňuje rychlejší zpracování zadávaných údajů. Elektronické daňové přiznání je možno podat na adrese: http://adisepo.mfcr.cz/adisto/adis/idpr_pub/dpr/uvod.faces.

Newsletter Finanční Management vydává Economia a.s.
ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

Fučík & partneři
www.fucik.cz

Firma Fučík & partneři s vámi ráda projedná otázky a záležitosti vyplývající z informací obsažených v newsletteru FM. Naše informace jsou všeobecné a nemohou nahradit příslušná odborná poradenství.

(Pokračování ze stránky 1)

tří let po konci zdaňovacího období, ve kterém bylo příjmu dosaženo.

Rozsudkem byla ÚS odmítnuta teorie, že prekluzivní lhůta končí až do tří let po konci zdaňovacího období, ve kterém končí lhůta pro podání daňového přiznání za předcházející zdaňovací období.

Osvobození příjmů z prodeje bytu

Za povšimnutí stojí i konstatování ÚS, že výklad podmínek osvobození od daně byl v předchozím řízení před správcem daně i soudy přehnaně restriktivní. Správce daně zamítl možnost osvobození příjmů z prodeje bytu z toho důvodu, že byla prodána nemovitost (20. 1. 1998) do dvou let od nabytí vlastnictví (20. 6. 1997). Je nutné připomenout znění § 4 odst. 1 písm. a) zákona o dani z příjmů platné v době převodu: „Od daně jsou osvobozeny ... příjmy z prodeje bytů ..., pokud je prodávající vlastnil a současně v něm měl bydliště nejméně po dobu dvou let bezprostředně před prodejem.“ Podle správce daně nebylo možné osvobození aplikovat, neboť majitelka sice v bytě bydlela více než dva roky před prodejem, ale vlastnila jej dobu kratší.

Proti argumentům správce daně stála skutečnost, že se majitelka pokoušela nabytí byt od družstva do osobního vlastnictví již dříve a pouhou liknavostí bytového družstva k tomu došlo až v roce 1997. K tomu ÚS konstatuje:

„Bytová politika státu realizovaná skrze zdaňování nemůže činit neodůvodněné rozdíly. Bylo nesporné, že stěžovatelka v bytě, který jí byl družstvem předán 21. 3. 1995, bydlela od svého narození (r. 1976) a byt byl převeden do jejího vlastnictví dne 20. 6. 1997, ačkoli podmínky převodu, k němuž družstvo nutil zákon ..., splnila nejpozději dne 26. 6. 1995. Podmínku dvouletého bydliště stěžovatelka splňovala (vrchovatě). Podmínku vlastnictví nesplňovala, jen když správce daně ignoroval specifika transformačního procesu a za okamžik nabytí vlastnictví považoval den 20. 6. 1997, kdy se družstvo uvolilo převod uskutečnit, ačkoli se předtím samo zavázalo, že byt převede nejpozději do 31. 12. 1996. Družstvu vznikla zákonná

povinnost byt převést nejpozději 26. 6. 1995. Od té doby probíhala transformace vlastnictví, kterou stěžovatelka nemohla ovlivnit, a od této doby bylo v zásadě neodvratné, že se stane vlastníci předmětného bytu ... Obecně soudy nijak nezohlednily, že stěžovatelka byla de facto donucena vzdát se části svého majetku jen kvůli tomu, že družstvo nesplnilo svou zákonnou povinnost převést byt včas. Daň byla v dané situaci vyměřena bez ohledu na účel ustanovení o osvobození od daně, jímž nepochybně bylo vyjmout z osvobození převody bytů osob, které je dlouhodobě po právu užívaly ...

Všechny výše uvedené skutečnosti vedou k závěru, že NSS při výkladu a aplikaci daňového práva hmotného a procesního nerespektoval z článku 11 odst. 5 Listiny pramenící princip in dubio pro libertate a podrobil zdanění příjem, u něž nebylo nesporné, že byl vzhledem k okolnostem případu od daně osvobozen, čímž porušil základní právo stěžovatelky garantované čl. 11 odst. 1 Listiny. Nelze tolerovat ani velmi extenzivní výklad lhůt k vyměření daně ani přehnaně restriktivní výklad podmínek osvobození od daně ...“

Závěrem

Výklad ÚS je příznivý pro daňové subjekty. S ohledem na postavení ÚS v soustavě soudů lze předpokládat, že se promítne do rozhodovací praxe NSS i obecných soudů.

Vzbuzuje však další otázky. Lze např. analogicky aplikovat výklad v případech, kdy jde o daňovou povinnost za období, které není zdaňovacím obdobím ve smyslu § 17a zákona o daních z příjmů? Jako příklad může posloužit daň přiznaná v období přechodu z účetního období kalendářního roku na tzv. hospodářský rok, které není obdobím zdaňovacím, je však obdobím, za něž vzniká povinnost podat daňové přiznání. S jistotou lze však konstatovat, že úkonům správce daně směřujícím k vyměření či doměření daně provedeným více než tři roky po skončení zdaňovacího období má ve světle rozsudku ÚS smysl se bránit.

Ing. Jana Rybáková
rybakova@fucik.cz

Novela zákona o účetnictví

K 1. 1. 2009 nabyla účinnosti novela zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, zákon č. 304/2008 Sb. Novela reaguje hlavně na nově připravovaný informačně-ekonomický systém Ministerstva financí České republiky, Integrovaný informační systém Státní pokladna (IISSP), a na zavedení účetnictví státu. IISSP má za úkol provázet veškeré peněžní toky ve

státní správě a měl by být uveden do provozu k 1. 1. 2010. Účetnictví státu by mělo přispět ke zprůhlednění a zkvalitnění hospodaření s majetkem státu a se státními penězi a zavádí se rovněž od 1. 1. 2010.

Změny, které novela přináší, se dají rozčlenit na dvě oblasti:

(Pokračování na stránce 3)

Daňová uznatelnost finančních nákladů z úvěrů a půjček

K projednávání novele zákona o DPH byly přidány pozměňovací návrhy na změny v zákoně o daních z příjmů. Návrhy se týkají pravidel pro daňovou uznatelnost finančních nákladů z úvěrů a půjček. Předepisujeme, že jde o návrhy, o nichž bude ještě hlasovat Parlament. Nejde tedy o platná ustanovení zákona.

Současná úprava	Navrhaná změna
Finanční náklady z podřízených úroků či půjček jsou vždy nedaňovým nákladem podle § 25 odst. 1 písm. zp) zákona o daních z příjmů.	Je navrhováno vypuštění tohoto ustanovení.
Průměrný stav úvěrů a půjček od spojených osob je porovnáván s dvojnásobkem (popř. trojnásobkem u bank a pojišťoven) výše vlastního kapitálu. Finanční náklady z dluhů přesahujících uvedený násobek vlastního kapitálu jsou nedaňovým nákladem.	Podle návrhu by měl být průměrný stav úvěrů a půjček od spojených osob testován na čtyřnásobek (popř. šestnásobek u bank a pojišťoven) výše vlastního kapitálu.
Do úhrny úvěrů a půjček testovaných na vlastní kapitál jsou započítávány úvěry a půjčky od nespojených osob, pokud je zajišťuje spojená osoba.	Takto zajištěné úvěry a půjčky od nespojených osob by neměly vstupovat do testu.
	Spojenou osobou s dlužníkem je též věřitel, pokud podmínkou poskytnutí úvěru či půjčky je poskytnutí přímo souvisejícího úvěru, půjčky nebo vkladu tomuto věřiteli osobou spojenou ve vztahu k dlužníkovu.
Do testování průměrného stavu úvěrů a půjček na vlastní kapitál se nezahrnují podřízené dluhy a dluhy, z nichž úroky či výnosy, popř. jejich splatnost, závisí na zisku dlužníka.	Podřízené dluhy vstupují do testování.

Podle přechodných ustanovení má mít poplatník i nadále pro zdaňovací období započatá v roce 2008 volbu, zda použije pravidla podle znění zákona o daních z příjmů k 1. 1. 2008, nebo pravidla platná po novele.

Vklady do základního kapitálu a DPH

Novelou zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, která byla vyhlášena jako zákon č. 302/2008 Sb. a nabyla účinnosti dne 1. 1. 2009, vyvstávají některé otázky týkající se vkladu do základního kapitálu a úhrady daně z přidané hodnoty (dále „DPH“).

Stav do konce roku 2008

Podle § 13 odst. 4 písm. f) zákona o DPH bylo za převod nemovitosti za úplatu považováno pouze vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku, a to pouze při vložení osobě, která není plátcem, pokud vkladatel při nabytí majetku nebo u jeho části uplatnil odpočet daně, s výjimkou vložení hmotného majetku, který je součástí vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku. Tzn. že nepeněžitý vklad vložení plátcem do společnosti, jež je plátcem DPH, se nepovažoval za zdanitelné

(Pokračování na stránce 3)

Čtete odborný časopis Finanční Management

Zajistěte si předplatné na rok 2009 na adrese: <http://www.economia.cz/predplatne>

(Pokračování ze stránky 2)

• změny nabývající účinnosti k 1. 1. 2009 – jde hlavně o soulad zákona o účetnictví se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě (dále „zákon o archivnictví a spisové službě“), a o změny technického charakteru – na vybrané změny se zaměřuje následující článek;

• změny nabývající účinnosti k 1. 1. 2010 – změny související se zavedením IISSP a se zavedením účetnictví státu – pro účely tohoto článku ponecháme stranou.

Změny nabývající účinnosti k 1. 1. 2009

Od 1. 7. 2008 nabyt účinnosti **zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev**. V důsledku toho bylo nezbytné provést určité úpravy v příslušných paragrafech zákona o účetnictví. Nejvíce se tato skutečnost promítla do úpravy otevírání a uzavírání účetních knih u účetních jednotek, které se účastní přeměny společností (nově v případě přeshraničních fúzí).

Novela upravuje postup účetní jednotky v případě **ocenění majetku a závazků v cizí měně**, u které se nevyhlašuje kurz devizového trhu denně. Účetní jednotka v tomto případě použije pro přepočtení poslední známý kurz vyhlášený či zveřejněný Českou národní bankou nebo kurz mezibankovního trhu k americkému dolaru nebo k euru.

Dále je nově stanoveno **ocenění kulturních památek, sbírek muzejní povahy, předmětů kulturní hodnoty a církevních staveb**. Tato změna souvisí se zavedením účetnictví státu. Není-li známa jejich pořizovací cena, ocenění je stanoveno ve výši 1 Kč. **Inventarizace** těchto položek se provede v rozsahu, v jakém je účetní jednotka schopna ji zajistit. Organizační zajištění a způsob provedení inventarizace stanoví prováděcí právní předpis.

S ohledem na dobu, v níž probíhá **záruční lhůta či reklamační řízení**, je třeba přizpůsobit

bit i archivaci dokladů a účetních záznamů. Ty je nutné archivovat po celou dobu trvání záručních lhůt či probíhajících reklamačních řízení.

Pokud jde o účetní doklady či záznamy vztahující se k nezaplacené pohledávce či nesplněnému závazku, prodlužuje se základní doba archivace do konce prvního účetního období následujícího po účetním období, v němž došlo k zaplacení pohledávky či splnění závazku.

V souvislosti se **zákonem o archivnictví a spisové službě** se stanovuje, že účetní záznamy mohou mít formu listinnou, technickou nebo smíšenou. Smíšenou formu má účetní záznam v listinné podobě, který obsahuje zároveň informace v technické formě. Účetní jednotka má možnost převést účetní záznam z jedné formy do druhé, vzniká tak nový účetní záznam. Je nezbytné prokázat, že obsah obou účetních záznamů je shodný. Účetní záznamy v technické nebo smíšené formě se skartačními znaky musí být v takové formě, která zabezpečí neměnnost a čitelnost pro fyzickou osobu. Účetní jednotka má povinnost převést účetní záznamy do listinné podoby, pokud předchází podmínku nemůže dodržet. Obdobně se postupuje s účetními záznamy obsahujícími elektronický podpis.

Rozšiřují se ustanovení o **podpisovém záznamu**. Má-li účetní záznam smíšenou formu, je připojením podpisového záznamu podepsání listinné části dokladu a připojení elektronického podpisu k části technických dat. Týkají-li se případy skutečností uvnitř jedné účetní jednotky, lze jako podpisový záznam použít vlastnoruční podpis, zaručený elektronický podpis či obdobný průkazný záznam v technické formě.

Zákon o účetnictví musí jako ostatní zákony reagovat na změny v souvisejících právních předpisech. Vzhledem k současným legislativním návrhům lze očekávat jeho další změny, o nichž vás budeme informovat.

Ing. Klára Honzíkova
k.honzikova@fucik.cz

Právní vývoj v Evropské unii v lednu 2009

Cílem tohoto příspěvku je prezentovat některé z událostí, které dokumentují právní dění a legislativní vývoj v Evropské unii na začátku tohoto roku.

European Private Company (EPC)

Výbor Evropského parlamentu pro právní záležitosti schválil v lednu tohoto roku upravenou verzi návrhu pro vznik nové právní formy společnosti, označované jako „European Private Company“ (dále EPC). V současné době jsou společnosti, které mají v úmyslu provozovat podnikatelské aktivity v jiných členských státech, nuceny zakládat pobočky nebo dceřiné společnosti v souladu

s právní formou platnou v příslušném členském státě. V praxi se jedná – zejména z důvodu odlišností v národních legislativách – o administrativně náročný proces, který může v mnohých případech odradit podnikatelské subjekty od rozšiřování své podnikatelské činnosti do jiných členských států.

Z popsanych důvodů byl Evropským parlamentem podán návrh na vytvoření souboru pravidel, který bude upravovat založení jednotného typu společnosti v jakémkoli členském státě Evropské unie. Statut pro zaklá-

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 2)

plnění, tj. **nepodléhal** DPH. Pokud však osoba, do které byl vložen nepeněžitý vklad, **není plátcem daně**, nedocházelo k převodu nemovitosti dle zákona o DPH a považovalo se za zdanitelné plnění, tj. **podléhalo** DPH.

Stav od 1. 1. 2009

Od 1. 1. 2009 je v zákoně o DPH uvedena změna, která říká, že za převod nemovitostí se nově považuje také **vklad v nepeněžitě formě ve hmotném majetku jakékoliv osobě**, tedy plátcí i neplátcí DPH (dosud to bylo jen při vkladu osobě, která nebyla plátcem), pokud vkladatel uplatnil odpočet při nabytí majetku nebo jeho části. Tzn. že nepeněžitý vklad je považován za zdanitelné plnění, a podléhá tedy DPH.

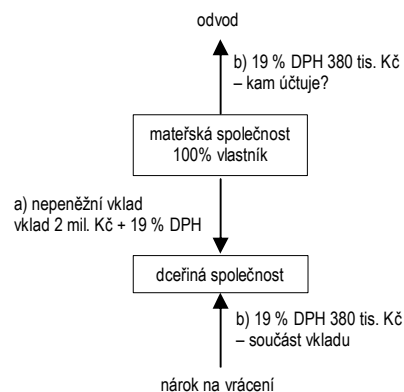
V § 13 odst. 4 písm. f) bylo dále doplněno, že vkladatel i nabyvatel odpovídají za splnění daňové povinnosti společně a nerozdílně.

Řešení situace, která může nastat

V zákoně již není uvedena informace, jak vyřešit situaci, kterou dále popisujeme. Existuje mateřská společnost, která je 100% vlastníkem dceřiné společnosti. Mateřská společnost se rozhodne vložit nepeněžitý vklad do dceřiné společnosti ve výši 2 mil. Kč. Mohou nastat tyto situace:

a) Je-li vklad do vlastního kapitálu předem projednán na valné hromadě, kde se rozhodne o zapsání hodnoty nepeněžitěho vkladu do společenské smlouvy či zakladatelské listiny, tzn. že se předem dohodnou o vypořádání DPH, pak bude nepeněžitý vklad ve výši 2 mil. Kč.

b) Nedojde-li však před vkladem do vlastního kapitálu k dohodě o vypořádání DPH, mohou nastat otázky: Co s DPH? Kdo ji zaplatí? Mateřská společnost tedy odvede z vkladu 19 % DPH, tj. 380 tisíc Kč. Kam tuto daň začítuje? Bude tak nepeněžitý vklad do dceřiné společnosti ve výši 2 mil. Kč nebo ve výši 2,38 mil. Kč? Bude v případě dceřiné společnosti částka představující DPH, tedy 380 tisíc Kč, součástí vkladu?

Otázkou zůstává, jak tedy vyřešit problém ohledně daně z přidané hodnoty, který nám vyvstává v případě b). Problém není neřešitelný, je však nutné vypořádání DPH domluvit již při plánování vkladu před vlastním rozhodnutím valné hromady.

Ing. Ivan Fučík, ivan@fucik.cz
Petra Langerová
langerova@fucik.cz

(Pokračování ze stránky 3)

dání a provozování EPC (rovněž se používá zkratka SPE – Societas Privata Europea) je právním nástrojem určeným zejména pro malé a střední podniky. Jedná se o právní formu, která má do jisté míry naplňovat znaky společnosti odpovídající v České republice společnosti s ručením omezeným a jejím variantám v jiných členských státech, jako jsou „GmbH“ v Německu, „sp. z o. o.“ v Polsku nebo „SAS“ a „SARL“ ve Francii.

Hlavní výhodou EPC je, že umožňuje podnikatelským subjektům zakládání dceřiných společností v různých členských státech, které budou mít – bez ohledu na to, kde se nacházejí – jednotnou právní a organizační strukturu a které budou mít označení snadno identifikovatelné ve všech členských státech EU.

EPC může být založena jedním nebo více zakladateli, a to fyzickými i právními osobami.

Jedním ze specifických znaků EPC je základní kapitál v symbolické výši 1 euro, přičemž je ponecháno na rozhodnutí společnosti, jaká výše základního kapitálu nejlépe vyhovuje jejímu rozsahu a potřebám. Tento koncept je novinkou zejména pro země, v kterých je povinná výše základního kapitálu považována tradičně za prostředek ochrany věřitelů. Nejnovější studie ukazují, že věřitelé v současnosti přikládají důležitost jiným aspektům, než je výše základního kapitálu, zejména přehledu cash flow, který vypovídá podstatně významněji o schopnosti společnosti dostát svým závazkům. Minimální požadovaná výše základního kapitálu má být – za účelem ochrany věřitelů – vyvážena povinností podepsat prohlášení o solventnosti („solvency certificate“). V případě, že by společnost z určitých důvodů toto prohlášení nebyla schopna podepsat, bude požadováno složení základního kapitálu ve výši 8000 eur.

Účetní a daňové procesy ve společnosti, jakož i postupy v oblasti pracovního a obchodního práva, budou podléhat národní legislativě členského státu, v němž se společnost nachází. Zvláštním znakem EPC, který má v současné době obdobu jen v několika členských státech EU (Dánsko, Švédsko), je jistá míra účasti zaměstnanců na rozhodování o dění ve společnosti a na jejím řízení („workes' participation“).

Evropská komise se snaží omezit náklady firem na administrativu

Na základě přijetí „průběžného programu pro zjednodušení“ přijatého Evropskou komisí (dále „EK“) mělo být v období 2005 až 2008 provedeno prvních 100 opatření s cílem zjednodušit stávající právní předpisy a zajistit jejich přiměřenost a lepší účinnost. Program využívá celou řadu nástrojů, mezi něž patří mj. legislativní možnosti jako zrušení, kodifikace nebo přepracování, stejně jako ostatní prostředky modernizace jako např. širší využívání informačních technologií. Od roku 2007 je program začleněn do legislativního a pracovního programu EK a ve stejném roce EK prezentovala první hmatatelné výsledky procesu zjednodušení legislativy. Vzhledem k tomu, že prezentace všech návrhů přesahuje možnosti tohoto příspěvku, uvádíme některé z plánovaných zjednodušujících změn v oblasti daně z přidané hodnoty.

Podle předběžné kalkulace EK by revize pravidel v oblasti DPH mohla přinést podnikům na území EU roční úspory ve výši až 18 mld. eur. Návrhy jsou zaměřeny na omezení byrokracie („red tape“), zamezení daňovým unikům a zejména na rozšíření forem elektronické komunikace.

Postupně má docházet k odstranění omezení v elektronické fakturaci, tak aby elektronické doklady byly posuzovány stejně jako doklady v tištěné podobě.

Současné právo členských států „formovat“ evropské předpisy o DPH podle vlastních zákonů vede na straně společností ke stížnostem, že procesy jsou složité a nesourodé a komplikují podnikání v rámci více členských států. Proto má být v budoucnosti za účelem vytvoření jednotné evropské praxe v oblasti DPH omezena možnost členských států ve vytváření vlastních legislativních norem.

Snížení administrativní zátěže má být mj. dosaženo tím, že u faktur do 200 eur bude povolena zjednodušená forma fakturace. Součástí navrhovaných opatření je rovněž požadavek na zjednodušení a zrychlení procesu při vykazování intrakomunitárních transakcí a požadavek na postupné sjednocování sazeb DPH.

Mgr. Ondřej Čapek
capek@fucik.cz

Business Spotlight

Pro všechny, kdo potřebují angličtinu ve své profesi.

Objednejte si ukázkové číslo časopisu pro zdokonalování business English

www.business-spotlight.cz/kampan

economia
OBSAH ROZHODUJE

Rozhodnutí o zrušení povinnosti zálohovat daň

Ministerstvo financí zrušuje povinnost zálohovat daň z příjmů podle § 38a zákona o daních z příjmů splatné v průběhu kalendářního roku 2009, a to fyzickým osobám vymezeným v § 2 zákona o daních z příjmů s příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti a právnickým osobám vymezeným v § 17 zákona o daních z příjmů.

Rozhodnutí se vztahuje pouze na výše uvedené daňové subjekty, pokud k 1. 12. 2008 neměly zaměstnance nebo zaměstnávaly, tzn. evidovaly k uvedenému datu podle mzdových listů nejvýše 5 zaměstnanců s příjmy podle § 6 zákona o daních z příjmů.

Navrhované změny v DPH

Doposud nechválená novela zákona o DPH týkající se dovozu zboží pro soukromou spotřebu byla rozšířena o pozměňovací návrhy.

Mediálně nejznámější je umožnění nároku na odpočet DPH u osobních vozidel.

Jedním z návrhů je i přearažení poštovních služeb z osvobozených bez nároku na odpočet na osvobozené s nárokem na odpočet.

Navrhuje se snížení sazby DPH z 19 % na 15 % a snížení sazby z 9 % na 6 %.

Upraveny by měly být přílohy obsahující výčet zboží a služeb podléhajících snížené sazbě DPH o 07-12 – Rostliny a semena a nahrazení položky 90.02.11 – Sběr a přeprava komunálního odpadu položkou 90.02.1 – Sběr, svoz a zpracování komunálního odpadu.

Jde o pelmel návrhů, konečné znění novely je závislé na hlasování v Parlamentu.

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

• Částka 19, rozeslaná 26. 2. 2009
59. Novela zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění

• Částka 18, rozeslaná 26. 2. 2009
56. Úplné znění zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení

Ukázkové číslo odborného časopisu Finanční Management

ZDARMA si můžete objednat na tel.: 800 110 022 nebo

na adrese <http://ib.ihned.cz/predpl/a/nazk.php?idkamp=iHNed&tit=FM>

economia
OBSAH ROZHODUJE